

॥१२॥१३॥१४॥ शैशिरं हिमयं ॥१५॥१६॥ प्राणो बलं ॥१७॥ वराहवत्संस्थितं आकारो यस्य ॥१८॥ प्रोथेन मुखेण पोत्राख्येन विवर्तन् विषमेण भावेन वर्तमानः इतस्ततः पर्यटन् ॥१९॥ २०॥ २१॥
 समामपृच्छत् कौंतेय क्वासि गता ब्रवीहि मे ॥ तस्मा अवितथं सर्वमब्रुवं कुरु नंदन ॥१२॥ सतथ्यं ममतच्छ्रुत्वा ब्राह्मणो राजसत्तम ॥ अपूजयत मां राजन् प्रीतिमां
 श्वाभवन्मयि ॥१३॥ ततो मामब्रवीत्सीतस्तप आतिष्ठ भारत ॥ तपस्वी नचिरेण त्वं द्रक्ष्यसे विबुधाधिप ॥१४॥ ततो हं वचनात्तस्य गिरिमारुह्य शैशिरं ॥ तपोत
 प्यं महाराज मासं मूलफलाशनः ॥१५॥ द्वितीयश्चापि मे मासो जलं भक्षयतो गतः ॥ निराहारस्तृतीयेथ मासे पांडवनंदन ॥१६॥ ऊर्ध्वबाहुश्चतुर्थं तु मासमस्मि
 स्थितस्तदा ॥ नच मे हीयते प्राणस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥१७॥ पंचमेत्वथ संप्राप्ते प्रथमे दिवसे गते ॥ वराहसंस्थितं भूतं मत्समीपं समागमत् ॥१८॥ निघ्नन् प्रोथे
 न पृथिवीं विलिखंश्चरणैरपि ॥ संमार्जनं जठरेणोर्वीं विवर्तंश्च मुहुर्मुहुः ॥१९॥ अनुतस्या परं भूतं महत् कैरातसंस्थितं ॥ धनुर्वाणासि मत्प्राप्तं स्त्रीगणानुगतं तदा ॥
 ॥२०॥ ततो हं धनुरादाय तथाक्षय्ये मे हेषुधी ॥ अताडयं शरेणाथ तद्भूतं लोमहर्षणं ॥२१॥ युगपत्तं किरातस्तु विरुष्य बलवद्भुः ॥ अभ्याजघ्ने दृढतरं कंपयन्निव
 मे मनः ॥२२॥ स तु मामब्रवीद्राजन् मम पूर्वपरिग्रहः ॥ मृगयाधर्ममुत्सृज्य किमर्थं ताडितस्त्वया ॥२३॥ एष ते निशितैर्बाणैर्दर्पं हन्मि स्थिरो भव ॥ सधनुष्मा
 न्महाकायस्ततो मामभ्यभाषत ॥२४॥ ततो गिरिमिवात्यर्थमावृणोन्मां महाशरैः ॥ तंचाहं शरवर्षेण महता समवाकिरं ॥२५॥ ततः शरैर्दीप्तमुखैर्यन्त्रितैरनुमं
 त्रितैः ॥ प्रत्यविध्यमहंतं तु वज्रैरिव शिलोच्चयं ॥२६॥ तस्य तच्छ्रुत्वा रूपमभवच्च सहस्रधा ॥ तानि चास्य शरीराणि शरैरहमताडयं ॥२७॥ पुनस्तानि शरीरा
 णि एकीभूतानि भारत ॥ अदृश्यं तमहाराज तान्यहं व्यधमं पुनः ॥२८॥ अणुर्बृहच्छिराभूत्वा बृहच्चाणुशिराः पुनः ॥ एकीभूतस्तदाराजन् सोभ्यवर्तत मां युधि ॥
 ॥२९॥ यदाभिभवितुं बाणैर्न च शक्नोमि तरणे ॥ ततो महास्वमातिष्ठं वायव्यं भरतर्षभ ॥३०॥ नचैनमशकंहंतुं तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तस्मिन्प्रतिहते चास्त्रे विस्म
 यो मे महानभूत् ॥३१॥ भूय एव महाराज सविशेषमहंततः ॥ अस्त्रपूगेन महतारणे भूतमवाकिरं ॥३२॥ स्थूणा कर्षमथोजालं शरवर्षमथोत्खणं ॥ शलभास्त्रम
 श्मवर्षं समास्थायाहमभ्ययां ॥३३॥ जग्रास प्रसभंतानि सर्वाण्यस्त्राणि मे नृप ॥ तेषु सर्वेषु जग्धे ब्रह्मास्त्रं महदादिशं ॥३४॥ ततः प्रज्वलितैर्बाणैः सर्वतः सोप
 चीयते ॥ उपचीयमानश्च मयामहास्त्रेण व्यवर्धत ॥३५॥ ततः संतापिता लोकामत्यसूतेन तेजसा ॥ क्षणेन हि दिशः खंच सर्वतो हिविदीपितं ॥३६॥
 ॥२२॥२३॥२४॥२५॥ अनुपश्वात् यन्त्रितैः दृढाकटैः ॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥ स्थूणा कर्ष इति शंकु कर्णाख्यो रुद्रावतारो देवस्तद्वैवत्यमत्तं जालं जलमयं वारुणं ॥३३॥३४॥३५॥३६॥